

الف

آبيسي. ج آبيسي: ذ (آويشي) دل وارو
 جُنون يا عشق وارو محبتي هڪ هنڌ
 ٽڪاءُ ڪندڙ خوش اخلاق.

آهيان آبيسي آديسي اوچي نه چئو!
 آياز. ج آيازون: ث. آتت، هُشي
 ٽيڪ، ساراه.

”سعياءَ سانگا، ڪانگ ڪيم،
 آيارون ڏٺي روز اڏاريان.“

آياس. ج آياسون: ث. روشني، چمڪ،
 تجلو صورت، عڪس.

”اونداهي آڪاس ۾ سوپاري آياپس“
 آتروپلا. ج آتروپلائون: ث. آند مانڌ،
 اُن ٿڻ، لُچ پُچ، هُرڪر.

”ايءَ آتروپلائين ڪيئن سلي سگهان“
 آتش ٿينگ. ج آتش ٿينگ: ذ.
 آتش نشان، آڳ اوڳاچيندڙ

”آتش ٿينگ پهاڙ جي پير ۾ جهومي جهنگ“
 آت. ج آئون: ث. انگل، آتو آرو تاڌر،
 سِيٽ، ڏنگائي، ضد، آڪڙ، هوڏ

ٽيڙن ۾ تڙڪاٽ،
 ڏاڍين زورن سان پڳي،
 اونداهيءَ جي آت.

آٽي. ج آٽيون: ث. ويڙهي (سٺ جي)
 ڏيري، سوچ، سجاڳي، تحرڪ جو سامان،
 تبديلي جون اٽڪلون.

”ڀرپور چرخو پيو چلي ڪتيون ڪي آٽيون“

آپٽو. ج آپٽا. (سرائڪي): ذ. پنهنجو
 منفرد، نرالو الڳ

”تنهن هوندي پڻ تو جوڙيو جيون آپٽو“
 آجڪو. ج آجڪا: ذ. خوشحال، آسودو
 آباد، توشو ملڪيت، آڌار.

”ويندا ويرانا، آجا ٿيندا آجڪا“
 آجائي: آزادي

هر ذات سچيءَ کي ڏٺپ ڏيو۔
 هُو پنهنجا پير ڦهلائي چو؟
 آجائي جاڳائي چو؟

آج. ج آجون: ث. آدم، سعيو، ڪوشش،
 جاڪوڙ

”آج به آجي آج به آجا، سڀني ساڀيا جهڙو سوچيم“
 آجو. ج آجا: ذ. ڪاهو (ڪنارو)، اولو
 اوکو ڏکيو.

”اوسينڙو ۽ آئون، آچو پيڙو ٻار ۾“
 آجمار. ج آجمار: ذ. لاهو گهراڻي (سمنڊ
 يا درياھ جي) اندران لڪ، اندر ۾ دل ۾.

”آجماران انڪار بخاري اورارن اقرار“
 آچارو. ج آچارا: ذ. وهڪرا، گهيرا، بارش
 جا اوهيرا، لهرن جي لس لیت جو
 وهڪرو تڪليف ڏيندڙ

”بيچيني بيمار چولي چاچر ٿي لچيا،
 هُوڪ بنهيءَ ۾ هيڪڙي، آچارا آزار
 آچار ۽ ويچار، سُڙپڙ سيم سچيءَ ۾“
 آديسي. ج آديسي: ذ. مڃيندڙ فرمانبردار

هيري ٿيڻ: تڏي هوائيڻ.
 ”او هيڻ خوشبوءِ پڪيڙيندو
 ته تڏڙي هيري ٿينداسين“
 هيري چيڙڻ: سنائيءَ جو ذڪر چيڙڻ
 ڦهلائڻ.
 ”هيري چيڙيم هونس تي طوفان چيڙيندو تان“
 هيس ج هيسون: دٻاءُ، دهمان، ڊپ، خوف
 ”هيس ڏاڍي وڏي ريس ناهي رسي“
 هيس هتي: خوف جي هڪ هتي، دٻڻو
 دٻاءُ.
 ”جڳ ڀڄت ڪت جاري جنگ
 هيڏي ساري هيس هتي“

هونگ ج هونگون: ٿ. هونگارو
 هڪل آواز صدا.
 ”هيڻان هونگ حيات جي مٿان موت گجي“
 هوءَ: هوءَ، هل، غوغاءُ، ساراھ.
 ”هٽڻ تنهنجي هوءَ هميشه هوندي هئي“
 هٽو هٽو ٿرڻ: ماڻهن جي موجودگي نه هئڻ.
 خاموشي ٿيڻ. ماڻهن جي سس پس بند
 ٿيڻ. اڪيلائي ٿيڻ.
 ”ماڻهن جي هٽو هٽو ٿري ماڻيون محبت هٽو“
 هيچ هچڻ: شوق ماندو ٿيڻ، پيار پچرڻ،
 خوشي ختم ٿيڻ.
 ”ڪيچ ٿيا ڪيرا، هيچ سڀئي هچ ڀر“
 هيرا: هيروئن (هيروئنين ڀڳي طنز
 منجهان چيل)
 ”هر جاءِ هيروئن، هر جاڳهه هيرا“

ي

يخي ڏيڻ: چڙڻ، تڙي پٽڻ، بڪواس ڪرڻ،
 بڪ بڪ ڪرڻ.
 يٽڙشي ڏيڻ: ديچارڻ، وڙهڻ لاءِ هڏي ڏيڻ.
 ڪتن جو گرو، ڏند ڏيڻ، يشي ڏيڻ.
 مڙليون ڪٽي نياريون،
 جوڳي جوان ايندا،
 ”لودون جي ڌوڌ ڌاريون،
 يٽڙشيون، يخيون به ڏيندا،
 سازي ته پيا سڏيندا“